

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, za pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se pošilja do odpovedi. — Deležniki „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 v. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta šte. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petitvrste za enkrat 15 v, za dvakrat 25 v, za trikrat 35 v. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede popoldne. — Nezaprtre reklamacije so poštnine proste.

Starišem dijakov.

Začetek novega šolskega leta se približuje in stariši, ki imajo sina na srednjih šolah, ali ga hočejo sedaj študirati dati, s strahom in skrbjo gledajo v prihodnost. In po pravici! Ljubljenega otroka v mesto dati, ga tujim rokam za celo leto izročiti, to je reč velikega, da, najvišjega pomena. — Velikega pomena je to za stariše, saj je otrok njihov najdražji zaklad na zemlji, katerega ljubijo z očetovsko in materino ljubeznijo in od katerega se morajo sedaj ločiti. Pazili so do sedaj z največjo skrbjo na njegovo dušno in telesno odgojo, skrbeli, da je ostal nedolžen, Bogu mil in ljub ljudem, in kaj bo sedaj? V kakšne roke bo prišel? V kakšno družbo bo zašel? Ali ne bodo za krvavi denar, katerega bodo plačevali za sina, sebi kupili neizbrisne sramote, otroku pa časne in morebiti celo večne nesreče? Ali ne bo morebiti otrok zbolel?

To so misli, ki morajo vznemirjati vsako skrbeče srce. Velevažno pa je to tudi za dijaka. S študiranjem se začne pripravljati mladenič na zvišen poklic, da bi kot duhovnik, ali učitelj, ali sodnik, ali zdravnik itd. deloval Bogu v čast, domovini v slavo, bližnjemu pa v blagor. Ako pa tega smotra ne doseže, je velika nevarnost, da bo pokvarjen na srcu, brez poštenja živel, da bo sebi in drugim v nadlego in dobri človeški družbi v kvar.

Da se toraj stariši z otroci vred ne boste pozneje kesali, držite se sledečih glavnih pravil:

1. Ne silite otroka v srednje šole, če nima veselja ali talentov. Prisiljen dijak je redkokedaj dobro prospel; nenadarjen pa leze težko naprej in si navadno vsled velikega napora pokvari zdravje. Saj sta kmetijski in rokodelski stan ravno

tako častljiva kakor drugi stanovi. Pa le skrbite, da po zmožnosti obiskujejo vaši sinovi vinorejske ali poljedelske šole, ali da se izuče rokodelstva pri izvrstnih mojstrih. Tudi dobrih in poštenih trgovcev potrebujemo.

2. Preskrbeti svojemu sinu, predno ga peljate v mesto, oblačilo in obutej, da ne bo razstrgan zahajal v šolo. Perila, kakor srajce, gat, kolerjev, onuč ali nogavic itd., naj ima po več parov, da ne bo hodil zamazan, ako se pogosto ne pere. Ravno tako mora imeti mažo za čevlje in krtače ter krtačice za obleko in obutej, kajti ni hitro kaj tako zopernega, kakor mladenič z neosnaženimi čevlji in z blatnim ter stenastim oblačilom. Seveda se mora otrok že prej doma naučiti snage, da bo mažo in krtačo tudi rabil, kajti za marsikaterega učenca je snaženje oblačil najhujše zlo.

3. Poiščite poštenega stanovanja. Pazite, da ne pridejo vaši sinovi v roke brezvernih in pohabljenih socialdemokratskih rodbin ali pa brezvestnih, sebičnih žensk, ki sicer vse obljubujejo, pa ničesar ne store.

4. Na stanovanju naj bodo učenci enega in istega zavoda, torej gimnazijci le samo z gimnazijci, realci z realci itd. To je jako imenitno! Kajti le učenci istega zavoda imajo enak šolski čas, isti učni načrt, iste počitnice. Učenci različnih zavodov, n. pr. gimnazijci, realci, učiteljski pripravniki na istem stanovanju le drug drugega motijo, ker se nimajo učenci različnih zavodov ob istem času enako veliko učiti.

5. Učenci morajo imeti svojo sobo, skozi katero nihče ne hodi. Število dijakov naj ne presega četvorice v eni sobi in naj bi ne stanovali samo majhni, pa tudi ne samo veliki skupaj; kajti majhni se potem,

če ni strogega in pametnega nadzorstva, samo igrajo, veliki pa drug drugega motijo in k ničvrednosti zapeljujejo.

6. V dijaški sobi mora biti shramba za knjige in za oblačilo. Vsak učenec mora imeti mizico, če ni velike, prostorne mize, kjer lahko pišejo in svoje naloge delajo.

7. Vsak mora imeti svojo posteljo in strogo je prepovedano, da bi dva skupaj spala.

8. Soba se mora vsak dan pomesti in prah pobrisati. Ker je za zdravje neobhodno potreben sveži zrak, zato se mora stanovanje po letu in celo posebno po zimi pridno zračiti.

9. Gospodinja mora skrbeti za hišni red, učenci pa morajo gledati na to, da se tisti tudi ohrani. Zato naj ima vsak učenec knjige in oblačila v redu na prostoru, ki je njemu določen. Na to naj pazi gospodinja, pa tudi stariši bi se naj vestno o tem prepričali, kadar pridejo svojega sina obiskat.

10. V dijaški sobi bodi križ in blagoslovljena voda in gospodinja naj pridno opominja, da bodo dijaki jutranje, večerne in molitve pred in po jedi vestno opravljali. O tem naj tudi stariši pri vsakem obisku povprašajo gospodinjino.

11. Mesečno naj gre gospodinja v šolo vprašat, kako se dijaki učijo in obnašajo in o tem naj tudi odkritosrečno starišem poroča. Ako pa stariši pridejo v mesto, naj se gotovo potrudijo v šolo, da pri gospodih učeniških izvedo, kaj in kako se sodi o njihovem sinu.

12. Dijaki naj hodijo domov le o večjih počitnicah. Zelo napačno pa je, ako stariši celo ob navadnih nedeljah pod različnimi pretvezami svojega otroka domov

LISTEK.

Od nas . . .

(Konec.)

Janez se mu takoj prikupi s poštenim in resnim govorjenjem, zlasti pa z ljubeznijo, katero je kazal do svoje matere doma.

„Ne more biti napačen človek ta mladenič“, pravi tujec sam pri sebi, „sicer ne bi ljubil svoje matere tako zelo.“ Pove mu, da ima v Ameriki bratrance, ki mesari tam nekje v Keokuku, kjer se mu menda jako dobro godi.

„Revež se ne bo vedel kam obrniti v tujini; kaj bo počel, med tujimi ljudmi, med tujimi po rodu, jeziku in veri?“ premišljuje dobri tujec. Vzame iz beležnice posetnico ter napiše nanje naslov svojega bratrance; pridene še par besed z namenom, da pridobi Janezu prijaznost in naklonjenost bratrančevu.

S to posetnico v roki zre Janez hvaležno za neznanim prijateljem, ki izstopi na prihodnji postaji.

Bil je učitelj Hruška, blag in dober mož.

* * *

Po tem dogodku je preteklo pet let. Dolgo

časa, ako jih štejejo v prihodnost; kratka doba, ako jih gledamo iz preteklosti.

Na oglu ulice v mestu Keokuku je bila odprta zadnji teden nova mesnica. In dasi še le na novo otvorena, so prihajale ženske ena za drugo iz nje z mesom v košarici.

To je mesnica nam znanega Janeza. Ljudje, ki so poznali po mestu in čitali med oglasi v časopisih:

JOHN ZAJEC,
1884 N. Scott Street

priporoča svojo na novo otvoreno
MESNICO.

so dejali: Seveda, tega se primimo; tu bode gotovo vse dobro, pošteno in ceno.“

In res, bilo je tako! Bili so zadovoljni kupci in prodajalec.

S poštenostjo in delom se je povzpел Janez do svojega blagostanja.

Prišedši v Ameriko je potoval v mesto Keokuk; tu se obrne s posetnico do bratrance gospoda Hruške, ki sprejme — kot Kranjec — Kranjca jako gostoljubno in prijazno.

Janez omeni med pogovorom, da se je izučil v mladosti mesarske obrti, kar ga pa ni veselilo.

„Dobro, dobro! ostanite pri meni; uprav sedaj potrebujem še enega pomagača. Takoj

lahko vstopite pri meni v službo“, hiti mesar Hruška.

„Ali bi ne bilo bolje v rudnikih? Tja odide skoro večina Kranjcev, kakor sem slišal praviti“, vprašuje Janez.

„A, kaj bo z delom v rudnikih! Pustite, pustite to misel; tega vam jaz nikakor ne svetujem. Sicer pa, kakor hočete, delo tudi tamkaj lahko dobite.“

Po daljšem razgovorjanju uvidi Janez, da je res boljše, vstopiti v službo pri mesarju . . .

Delal je pridno in pošteno ter skrbel, da se je množilo bogastvo mesarja Hruške vedno bolj in bolj. Ni pozabil Boga, dela in matere tam v domovini; te se je spomnil pogosto s kakim starim, raztrganim ameriškanskim papirjem z orlom na sredi in s pripomnjo, naj si varuje in skrbi za svoje zdravje.

Mesar Hruška je uvidel kmalu, da je Janez oseba, ki polaga pridno kamen na kamen njegovi stavbi. Ni čudo torej, da ga je težko odpustil, ko mu naznani nekoč slednji, da si želi začeti mesarsko obrt na lastno roko.

Pregovor, ki pravi, da je dober hlapec slab gospodar, ni obveljal pri Janezu.

Kakor je pospeševal doslej mesarsko obrt v hiši svojega mojstra, enako se je obnašal Janez kot sam svoj gospod. Delal je cel dan, in sekira širočka je pela od jutra do večera

vabijo ali priti pripuščajo. S tem se dečki le raztresajo, v učenju zavirajo, slabo napredujejo in nered delajo.

13. Stariši, ne verujte svojim sinovom slepo vsega, kar vam povedo. Kaj čudno je to, ako stariši svojega otroka povsod zagovarjajo. Beseda učiteljev in predpostavljenih nič ali malo velja, le kar sinček reče, to je gola resnica. Ako torej dobro ne napreduje, so pač profesorji krivi, če pa se razuzdano obnaša, pa je to celi zavod in so predpostavljeni zakrivili. In vendar je znano, da učenci, ki o svojih učiteljih slabo govoré, niso piškavega oreha vredni.

14. Stariši, ne dajate svojim sinovom veliko denarja na roko. Denar naj dobi gospodinja in naj ga daje dijakom le za potrebne reči. Vsak vinar, katerega dá in čemu ga dá, naj zapiše, da more položiti vam račun.

15. Vsako jutro naj gospodinja dijake zbudi, da se navadijo zgodaj vstajati, kajti „rana ura, zlata ura“. Med dnevom in zvečer naj gleda na to, da dečki ne tratijo časa z igranjem, s spanjem, s praznim čitanjem ali z drugimi nepotrebni rečmi. Tudi ne sme pripuščati, da bi se tamkaj dijaki shajali ali prepogosto obiskovali, kajti vse to zabranjuje vestno učenje.

16. Gospodinja ne sme pripustiti, da bi dijaki grdo, umazano govorili, preklinjali, se iz svetih reči norčevali ali celo nedostojno obnašali in nesramne knjige čitali. Zato je potrebno, da gospodinja tu pa tam knjige pregleda in da stariši včas ne pričakovano v stanovanje pridejo ter si red, knjige, oblačila, pisma itd. natanko ogledajo.

17. Vsak učenec mora pri svojih knjigah na steni imeti obešen dnevni red, da vé gospodinja za šolske ure in prosti čas, in da se učenec takoj lahko najde, ako bi ga kdo nujno potreboval. Ravno tako naj bodo na vratih dijaške sobe pritrjene šolske postave, katere si vsak učenec na zavodu dobiti mora, da bo gospodinja vedla, kaj je učenec dovoljeno in kaj prepovedano in da se tudi stariši lahko pouče o tem, kar veže nje in njihove otroke.

18. Gospodinja ne sme dajati dijakom ključa od velikih hišnih vrat in ne pripuščati, da bi zvečer izostajali. Ponočevanje je za dijaka v dvojnem oziru nevarno. Prepovedano je po šolskih postavah in ponočevanec se kaznuje v šoli, ako ga zasačijo, dobi slab red v zadrževanju in mora plačati šolnino. Kar pa še je hujše, je to, da si s ponočevanjem dijak kvari zdravje, se vadi v pijančevanju, zabrede v nesramnost in zane-

v roki njegovi ali v roki pomočnikovi.

Bogastvo se mu je pomnožilo polagoma bolj in bolj, kajti blagoslov božji je plaval nad njegovo hišo. Tega je bil jako vesel, ker je videl, da ni zastoj njegov trud; tega je bila še bolj vesela njegova mati; tega je bila še bolj vesela njegova Rezika.

Čez leto dni potem, odkar je začel Janez mesarijo na lastno roko, stopi iz Reziko, edino hčerko mesarja Hruške, pred altar, kjer izgovorita ono velevažno besedico „da“.

Leto dni po tem dogodku prinese babica v hišo mesarja Zajca dečka, katerega so krstili za Janeza, kakor je bilo ime očetu.

Čez leto dni je zadel mesarja Hruško mrtvoud, in Rezika je podedovala vse premoženje svojega očeta.

Danes, devet let, odkar je zapustil Janez svojo mater ter se podal v svet, je prišel k njej na obisk srečen in zadovoljen v domačo vasico z ljubljeno ženko in malim Janezkom.

In kdo je tega bolj vesel kot stara mati Neža v „stari šoli“?

Gotovo nihče! Kaj pač želi vsaka mamica bolj kot to, da vidi srečnega svojega sina?!

marja učenec. Ravno naši slovenski dijaki, sinovi poštenih kmetijskih starišev, so navadno največji ponočnjaki, ker imajo slabo nadzorstvo. Zato se jih mnogo popolno zgubi, drugi slabo napredujejo, delajo žalost starišem, težave učenikom in sramoto sami sebi. Stariši, ostro toraj zabičajte gospodinjam, da ne bodo pripuščale vašim sinovom ponočevanja.

19. Slednjič morajo gospodinja skrbeti za zdravje jim izročene mladine. Ako kateri učenec zbolí, mu morajo oskrbeti zdravila in mu vestno streči. Ako več dni izostane, je treba to javiti v šoli in če bi bila bolezen nevarna, tudi naznaniti starišem. Nikdar pa ne sme gospodinja pripuščati, da bi dijak ostajal doma, če ni bolan; ampak ga le vtraga v šolo iti ali se boji, da bi dobil v šoli slab red, ker se ni učil. Hlinjene bolezní dijakom kaj rade povzročajo smrt v šolskem napredku.

To so glavna pravila, katerih bi se naj držali stariši, dijaki in njih hišne gospodinja. Stariši, shranite si ta pravila, dajte jih brati svojim študentom in pokažite jih gospodinjam, katerim izročite svoje sinove.

Dopisi.

Šmarje pri Jelšah. (Hujškačem.) Neki dopisun umazane „giftne krote“ čutil se je poklicanega, da je v nje zadnji številki pod naslovom „Zakaj vera peša?“ na nesramen način napadal tudi naše g. kaplane. Ne mislimo mogoče tukaj zagovarjati naših gospodov kaplanov, kajti kdor jih pozna, ve, da so duhovniki na svojem mestu, in da zasluzijo zaupanje in spoštovanje, katerega uživajo pri svojih faranib; tudi ne bodemo izražali svojega ogorčenja nad tem, da se jih svetu razglašajo kot sovražnika „giftne krote“, kajti prepričani smo, da čutijo in smatrajo oni to za svojo častno dolžnost, da pokažejo ljudstvu volka, ki se mu bliža v ovčji obleki; pač pa vprašamo tukaj javno onega nesramnega dopisuna, katerega najširše duševno obzorje je „giftna krot“, „ptujski šnops“ in pa ornikovi „gipfelci“, naj nam odgovori, zakaj da v Šmarju narodnost peša!

Ako se ne čuti zmožnega, da bi nam na to vprašanje odgovoril, mu hočemo mi nekaj na uho šepniti. Sicer, kdor z naprednjaškim Štajercem občuje, ne zna drugega povedati kakor, kje da se pije boljši šnops, kje da se zbirajo izmečki človeštva, ki obirajo poštene, značajne ljudi itd. a mogoče se šmarški „kmetijski prijatelj“ (!) vendar povzpe na višek svoje učenosti, ter nam na naše vprašanje kaj pametnega odgovori. Ako pa dopisunče ni toli hraber, da bi nastopil kot zagovornik resnice, mu pa že danes izražamo svoje sožalje, da je iskal svoji bujni fantaziji pribežališča in zavetja pri tako podlem in nesramnem listu kot je „Štajerec“ in mu kličemo globoko iz srca: Fej, sram ga naj bo! Jednako se rado druží z enakim.

Iz Haloz. Naš Leskovec je v zadnjih časih tudi zaslovel. To je namreč tista presrečna fara, v kateri je tekla zibelj slavnemu Drevenšekku po domače Hekovemu Hanzeku. Mislil in rajtal je postati velik gospod in zato so ga dali dobri stariši študirat. In študiral je tako dobro in temeljito, da je zaštudiral lepo število tisočakov, svojo mater, nekdanjo najpremožnejših kmeti v fari, pa je spravil v pravem pomenu besede — na beraško palico. Kdor ne veruje, naj pride gledat! In kaj je nastalo konečno iz Hekovega študenta? Majka Slovenija, zaplakai! Postal je redakter ptujškega „Štajerca“ in drugega nič. In kako veselje, kako čast je napravil Hekov študent svoji fari? Pridno je širil „Štajerca“, v katerega je pisal svoje duhovite članke. Pa za te njegove zasluge mu nismo nevoščljivi.

M. je bil posestnik in kajpada naročnik „Štajerca“. Nekdaj ni bil tak, kakor ga je našla strašna smrt. „Štajercu“ se ima zahvaliti, da je prišel ob vero in da mu je postala

cerkev in služba božja deseta briga. Pri križu pred hišo je bil vsako leto na veliko soboto običajni blagoslov jestvin. Letos pa je ta blagoslov prepovedal in da bi ljudje pač ne mogli razpostaviti svojih jerbosov, navozil je krog križa polno trnja. Vesel svoje znajdbe in zmage je šel na večer istega dne s svojim sinom v sosedno faro k vstajenju — kot godec. Domu sta prišla še le proti jutru, ko je bil že čas iti k službi božji. Sin se res odpravi v cerkev, oče pa v hlev — gnoj kidat. Ko pride sin od sv. maše doma in ne najde očeta v hiši, gre pogledat v hlev. Toda groza! Očeta najde mrtvega, vsega povaljanega v gnoju pod konjskimi kopiti. Očividno ga je bil konj ritnil ter ga smrtno zadel. Ko se je na to zgrudil na tla, ga je vsega poteptal, da ni bil človeku podoben.

Drugi slučaj. B. je bil tudi ne le naročnik temveč goreč razširjevalec zloglasnega ptujškega lističa. Tudi ta je umrl naglo. Z g. župnikom se že dolgo nista mogla pogajati. Posebno hudo ga je zbolelo, da g. župnik ni trpel godbe v njegovi gostilni med popoldnasko službo božjo. Da se za to prepoved znosi nad g. župnikom, zagrozil se je, da letos ne bo več postavil na praznik sv. R. Telesa altara pred svojo hišo. In kaj se zgodi? Na dan pred tem praznikom naglo zbolí. Hitro pošljejo po zdravnika in ta izjavi, da bolezen ni posebno nevarna. A komaj zapusti zdravnik hišo in se začne proti peljati, že ga kličejo zopet nazaj — pa prišel je prepozno. Ravno na praznik sv. R. Telesa je ležal na mrtvaškem odru.

Pameče. (Javna zahvala.) Kakor je „Slov. Gospodar“ že poročal, je dne 6. avgusta t. l. vibar povzročil veliko škodo, ker je nekaterim kmetom napravil mnogo stroškov, katere bi iz svoje moči jako težko ali pa nikdar ne mogli poravnati; med drugimi je bil tudi podpisani jako občutljivo prizadet. V ti bedi je priskočila okrajna hranilnica v Slovenjgradu na pomoč in so poškodovani dobili lepo podporo. Podpisani se čutim dolžen, na tem mestu se očitno zahvaliti posojilnici za podeljene nam dobrote.

Anton Radšcl v Pamečah.

Vitanje. (Naše šole.) Letos se tukajšna slovenska šola trirazrednica razširi v štirirazrednico. No, v štirih razredih se bodo otroci menda vendar kaj naučili. Ob enem se pa v tem času preveč pridno lovijo slovenski otroci za nemško dvorazrednico in šulferajnsko šolo. Žal, nekateri modreži so tako prebrisani, da menijo, da otrok brez blažene nemščine ni nič. Zastonj bi jim namreč bilo dopovedovati, da se otrok lažje uči v materinem jeziku kakor v tujem. Le s trudom začne lomiti kakšne nerazumljive, tuje besede. Nekateri pa sploh ne more ničesar povedati. In to se je dobro videlo pri letošnji birmski skušnji. Dobri dve tretjini otrok iz šulferajnske šole ni moglo odgovarjati drugače kakor slovenski. Pa se vendar vse učijo v nebeški nemščini. Na glavo udarjenim pametnjakom tudi ne gre v glavo, da bi se mogel otrok več naučiti v štirirazrednici kakor v dvorazrednici. Zato hočejo še odslej ostati pri svoji prebrisani. Ne vedo in nočejo razumeti, da s tem podpirajo nemško, protestantovsko krivovero. Saj je ravno iz tega namena bila ustanovljena ta nepotrebna in preklicana šulferajnska šola, da se čim več Slovencev ponemškutari, in da bodo potem bolj vzprejemljivi za nemško krivo vero. Naj reče kdorkoli, to ni res, ni mogoče! Naj skušajo tajiti, da je lani po leti protestantovski pastor dalje časa kar stanoval v tej šoli! Naj utajijo, da so potem v šoli kakor protestantje molili le očenaš in izpuščali čiščenarijo. Tako so delali več mesecev, dokler se niso zbali, da pride to ravnanje po časnikih v javnost. Naj utajijo, da je ta šola letos kar izpuščala obvezne šolarske sv. maše, kadar so prihajali tudi slovenski otroci in se je molilo slovenski! Sedaj so izpustili polovico, prihodnjič se odpravi vse. Ali ni to cvet in že sad krivoversko protestantovskega delovanja?

Še hočete kaj več? Ne bo treba čakati

dolgo. Ali ste slepi? Ali ste gluhi? Ali ste zabiti? Ali ste hudobni?

Zakaj pa je mogoče na tej šoli kaj takega? Zato, ker je vse od a do ž skrajno zagrizeno in nam sovražno. Vi še pa naprej pošiljate tja najljubše, kar imate, svoje otroke. Ostali bodo nevedni in postali bodo malopriden sad, ker tu cvete nepriporočljivo cvetje, kakor se vam je pokazalo.

Iz Vidma. (Naši Štajercijanci.) Zaduži „Štajerc“ je opsoval mnogo zaslužnih mož iz Vidma in okolice. Če se jim dozdeva potrebno, naj se oglašijo sami. Ker je pisaril „Štajerc“ — podpisani so „Štajercijanci“ — tudi o videmskem loterijskem podvzetju za stavbo šolskega poslopja, se moramo s to zadevo nekoliko pečati. Vprašati moramo Štajercijance: Kdo pa je kriv, da prihajajo doneski za loterijo večinoma od drugih, iz ptujih krajev? Ali ne vejo podpisani „Štajercijanci“, da je ravno eden izmed njihovih pajdašev loterijsko podjetje okradel? Ali niso domačini ravno radi te tatvine se splašili, nekateri iz loterijskega odseka izstopili, drugi pa se sploh vsemu sodelovanju odpovedali? In zdaj se drznete lagati v svet, da se je g. Žičkar trudil pri zadnjih občinskih volitvah, naj bi prišli njegovi somišljeniki v odbor, da bi poplačali 40.000 kron? Kakšna budalost! Očividno meri tudi dopis iz Krškega, ki pa je pisan na Vidmu, na to, da se spodkoplje zaupanje v loterijsko podvzetje. To podvzetje je ustanovila občina; ona edina in ne kdo drugi bi imel slučajni dobiček od tega podvzetja. A videmski Štajercijanci, katerim se vedno cedijo sline za blagor občine, si prizadevajo na vse mogoče načine, občino s tem oškodovati, da skušajo izpodkropiti zaupanje do loterijskega podvzetja. Sram vas bodi!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Politično zborovanje na Remšniku. „Slovensko društvo priredi dne 17. t. m. na Remšniku politično zborovanje, pri katerem poroča državni poslanec g. Robič. Po zborovanju je prosta zabava, tamburanje in gledališčna predstava. Dravska dolina, na noge! Varuj prekrasni Remšnik!

Na srednjih šolah so sledeče spremembe v profesorski službi: na mariborsko gimnazijo pride kot stalni učitelj dr. Maksimilijan Hofer iz Römerstadta; za stalnega učitelja je imenovan za mariborsko gimnazijo Friderik Knapp iz Inomosta.

Poučni sestaneček v Mariboru se je obnesel veličastno. Vsakdo, ki se ga je udeležil, je poln hvale. Da so se zanj zanimali tudi isti, ki niso mogli biti zraven, pričajo mnogoštevilni brzozjavni pozdravi, ki so došli iz vseh krajev naše slovenske domovine. Pa tudi iz Gradca, Dunaja in Vestfalskega so se nas spominjali svojemu narodu zvesti ostali slovenski možje. Vse te pozdrave bomo objavili. Opis slavnosti prinašamo v „Naš. Domu“. Omenjamo še samo, da so razvev v „Našem Domu“ omenjenih pri pozdravnem večeru dne 3. septem. govorili izmed slovenskih Štajercev gg.: Karba, kot zastopnik studeniškega izobraževaln. društva, Kovačič iz Sv. Petra pri Radgoni, kaplan Gomilšek iz Sv. Benedikta v Slov. gor., Vrabič iz Maribora, Novak od Sv. Urbana v Slov. gor. Razgovora so se udeleževali razven govornikov še tudi g. Valenčič iz Ptuja. Pri obedu je mladeničem lepo nazdravil g. F. Rajtar, slikar od Sv. Križa na Murskem polju.

Mariborske novice. Hiša eskomptne banke na glavnem trgu, ki je sedaj last mestne občine, se bo začela podirati s 1. apr. 1906. — Gospodsko ulico bodo od Glavnega trga do Grajske ulice na novo tlakovali. — Občinski svet je sprejel v zadnji seji nova določila za obdačenje psov. Za vsakega čez tri mesece starega psa se mora plačati 12 K

davka. Za pse, ki se rabijo pri obrti, je plažati 8 kron davka. Nova postava bo stopila v veljavo s 1. januarjem 1906.

Mariborske porotne obravnave se prično dne 18. septembra. Pred porotnike pridejo: Marija Caf, zaradi detomora in Jurij Vojnovič, zaradi nenravnosti dne 18. septembra; Franz Ojsteršek, zaradi roparskega umora dne 19. septembra; Franc Plohl, zaradi uboja in Ferdinand Krois, zaradi nenravnosti dne 20. septembra; Anton Mauko, zaradi umora dne 21. in 22. septembra.

Iz Hotinje vasi. Opozarjamo še enkrat vse bližnje kmete, da pridejo prihodnjo nedeljo, 10. t. m. v Hotinjo vas, kjer bo deželni potovalni učitelj g. Jelovšek iz Gradca govoril in poučeval v govedoreji. Lepe dobičke ima lahko kmet od domače živine, toda kaj vidimo premnogokrat? Živina je mršava, suha, gospodar ima z njo le jezo in škodo. Kriva je temu ne le malomarnost, temveč še večkrat nevednost. Zato pridite, kadar je prilika; g. učitelj vam bo iz svojih bogatih skušenj lahko to in ono povedal, česar še do zdaj niste znali in v čemer ste morebiti ravno nasprotno delali. — V Hotinji vasi se snuje tudi izobraževalno društvo. Dandanes, ko ves svet napreduje, tudi naše ljudstvo ne sme zaostati v izobrazbi. Tisti časi morajo miniti, ko se je ošabni tujec norčeval iz našega kmeta, na drugi strani pa ga izkoriščal. Le izobražen kmet bo tudi dober gospodar. To nam kažejo vzgledi iz drugih dežel, kjer se kmetom malo drugače godi kakor pri nas, pa ne zato, ker so starokopitni, ampak zato, ker so izobraženi.

Nemška zveza „fajerberja“. Pri zadnjem zvezinem zborovanju v Selnici ob Dravi so se začeli nemški možje s slovenskimi imeni trgati, da je kar grdo. Sedaj so ta svoj razpor tudi priobčili v časnikih, da ves svet izve, kako olikani da so. Mariborsko gasilno društvo je izstopilo iz zveze.

Rihtarovi pri Radencih. Dne 3. sept. je umrl Josip Strajnsak, posestnik in zidarski mojster, občešpovostvni mož. Bil je ob enem tudi večletni naročnik našega lista. Bodi mu zemljica lahka!

Sv. Anton v Slov. gor. Umrl je v petek, dne 1. septem. v 69. letu svoje dobe, Jožef Kocpek iz Andrenjec. V nedeljo je bil pogreb, kojega sta vodila oba duhovna gospoda. Bodi mu zemljica lahka!

Sv. Benedikt v Slov. gor. V petek, dne 1. septembra je začela voziti vozna pošta med Sv. Benediktom in Sv. Lenartom v Slov. gor. Dosedanji poštni pot med Sv. Trojico in Benediktom ter vozna pošta med Trojico in Lenartom je opuščena vsled naročila c. kr. trgovinskega ministrstva. Od Sv. Benedikta odhaja pošta vsak dan zjutraj ob 9. uri 45 min. ter pride k Sv. Lenartu ob 11. uri 35 min. Vrne se pa od Sv. Lenarta ob 12. uri ter ima priti k Sv. Benediktu ob 1. uri 50 min. S to uravnavo je izpolnjena dolgotrajna želja našega prebivalstva in ker je okrajna cesta k Sv. Benediktu sedaj dodelana, je zveza s Sv. Lenartom in Mariborom zelo oglehkočena. Naj bi okrajni zastop venčal delo za naše ceste s tem, da progo okrajne ceste od Sv. Benedikta podaljša ter jo priklopi okrajni cesti v Radgono v Ščavniški dolini. Med vožnjo, oddaja benediška pošta poslanske liste in reči pri Sv. Trojici ob 10. oziroma 12. uri 50 min.

Studence pri Poljčanah. Dne 30. avg. je umrla v tukajšnjem samostanu č. m. M. Valburga Hammetter, doma iz Novega mesta v Pruski Šleziji. — Dne 31. avgusta je v kamenolomu v Brezju velik kamen padel na oženjenega delavca Antona Pivec ter mu črepinjo na glavi tako zdrobil, da je bil takoj mrtev.

Mala Nedelja. Dne 25. avgusta se je pri kopanju studenca v bližini župne cerkve pripetila grozna nesreča. Jožef Muhič, želar iz Bučkovec, je ravna dodelal silno globok studenc ter zapovedal, da ga vlečejo z vitkom na svetlo. Ze je bil blizu zgoraj, ko zakliče „stojte“, in delaveci, ki so vitlo gnali, čutili

v rokah, da je teža nehala. Revez je padel iz škafa v globočino in se ubil. Kako se je ta nesreča zgodila, se ne more povedati. Muhič ni bil opijanjen, vendar je večkrat pri vlačanju iz globočine šale delal, namreč da je v škafu „živi hrast“ postavil, da so ga delaveci v takem stanu na svetlo privlekli. Ali ni bila morda taka neumestna šala vzrok grozne smrti?

Okrajni zastop Slov. Bistrici. V soboto, dne 9. t. m. se vrši v Slov. Bistrici nadomestna volitev okrajni odbor iz kmečke skupine. Gospodje odborniki se zberejo pred volitvijo pri g. Petru Novaku.

Koprivnica. V neki tukajšnji gostilni se nahaja „Štajerc“. Če se ne odstrani, jo bomo imenovali!

Ptujska gimnazija in pripravnica. Nemškutarski ptujski „Štajerc“, ki je še pred kratkim pisaril, da slovenskemu kmetu ni treba dati otrok študirat, je sedaj naenkrat začel prigovarjati slovenskim kmetom, naj dajo svoje sinove v ptujsko gimnazijo! „Štajerc“ seveda hvali to gimnazijo na vse pretege, kakor sploh hvali ta list vse, kar je nemško. Mi pa, ki poznamo dobro razmere na ptujski gimnaziji, tega zavoda nikakor ne moremo priporočati. Na ptujski gimnaziji so vsi profesorji razun enega, ki poučuje slovenščino, sami trdi Nemci. Gorje dijaku, ki vstopi v prvi razred ptujske gimnazije, in ne zna popolnoma nemški! Naravno je torej, da se slovenski dijaki boje ptujske gimnazije in da rajši gredo v Maribor ali Celje, kjer se v nekaterih predmetih tudi slovensko poučuje. Tako je obiskovalo preteklo leto mariborsko gimnazijo 342 Slovencev, dočim je bilo na ptujski gimnaziji le 26 Slovencev in 149 Nemcev! Med temi 149 Nemci jih je bilo v „studentenheimu“ 74 in od teh 74 je padel, kakor poročajo nemški listi, samo eden, dočim jih je od ostalih Nemcev in Slovencev padlo, oziroma dobilo poskušnjo 40. Kakor kaže ta slučaj, je ptujska gimnazija pač dobra za nemške dijake, ki se nahajajo v „studentenheimu“, dočim se je slovenski dijaki po vsej pravici boje. Ornik ki je dal za nemške dijake napraviti „Studentenheim“, bi sedaj seveda rad zvalil slovenske dijake na ptujsko gimnazijo, kateri bi bili na milost in nemilost podvrženi nemškim profesorjem. To hoče Ornik doseči z novim pripravljalnim razredom, kateri se bo otvoril s prihodnjim šolskim letom in za katerega nemškutarski „Štajerc“ prav pridno agitira. Vendar pa ne bode nobeden kmet tako neumen, da bi dal svojega dečka v pripravljalni razred v Ptuj, kjer bi moral za njega eno celo leto hraniti, obleko in šolnino plačevati, dočim vsak učitelj na deželi rad pripravlja dečka za sprejem v gimnazijo in torej doma brez stroškov isto doseže kakor v pripravljalnem razredu! Ako tudi ni učenec popolnoma v nemščini podkovan, to prav nič ne ovira, ker se itak na gimnaziji v Celju in Mariboru poučuje v nižji gimnaziji polovica predmetov v slovenskem jeziku, dočim je na ptujski gimnaziji že prvo leto vse nemško. Celo za pripravljalni razred bil je imenovan učiteljem trd Nemec. In tak človek naj bi pripravljalslovenske učence za nemško gimnazijo! Ako je Ornik res na tem ležeče, da slovenski fantje obiščejo ptujsko gimnazijo, potem naj skrbi za to, da dobimo v Ptuj v nižjih razredih tamošnje slovenske paralelke! Stariši, ki hočete dati svoje sinove študirat, bodite torej previdni, in nikar se ne dajte zapeljati nemškutarskemu „Štajercu“. Za slovenske dijake priporočamo vam edino le slovenske oddelke na gimnazijah v Celju in Mariboru.

Iz Pišec. Dolg sprevod, kakor ga še niso videle naše Pišeece, premikal se je v nedeljo, dne 27. avg. skozi našo vas na pokopališče. Spremljali smo k večnemu počitku brežiškega narodnega trgovca, pišečkega rojaka g. Franca Varlec. Od blizu in daleč so prihitali prijatelji rajnekega, da mu skažejo zadnjo čast. Da, imel je pa tudi rajni prijatelj kakor malokdo. Udeležila so se pogreba

brežiška narodna društva po deputacijah. Omeniti moramo starosto „Sokola“ g. dr. dr. Strašeka, zastopnike „Čitalnice“ in „Posojilnice“, čestito duhovščino in njegove prijatelje in znanke iz cele brežiške okolice. Mnogo vencev je kinčalo krsto umrlega. Hvala vam, dragi prijatelji, ki ste tako lepo počastili spomin umrlega prijatelja. Pokazali ste, kako drag vam je bil on, pokazali ste, da ljubezen in prijateljstvo, ki ste ju gojili do nje, nista nehala s smrtjo, ampak živita še tudi onkraj groba. Še enkrat: srčna vam hvala!

Pragersko. Minolo nedeljo se je vršila Steinklauberjeva veselica, pred katero so celo nemški listi svarili. Seveda je prišlo tudi precej slovenskega občinstva. Nekateri so prišli iz redovednosti, drugi pa, da so pokazali, kako znajo „hajlat“, ker se mislijo s tem dopasti pragerski nemški gospodi. Ti prismojeni backi so klicali „hajl“, čeravno komaj nekoliko lomijo nemščino. Mislijo, da je to „nobel“, če tulijo z drugimi prismojenimi nemčurji. S tem pa kažejo svojo duševno revnost, nemožnost in neznačajnost, ker izdajajo svoj mili materni jezik. Ljudje božji, ali ste že videli, da je kedaj kak Nemeč, Italijan, Francoz itd. zatajil svoj materni jezik? Gotovo še ne! Samo vi Slovenci ste taki breznačajnejši, taki figamozje, da to storite! Fej vam! Sram vas bodi!

Črešnovec pri Slovenski Bistrici. Naše občinske volitve so že zopet razveljavljene — že tretjokrat. Zakaj pa plačujemo kmetje uradnike pri okrajnem glavarstvu, če ne marajo paziti, da se vse vrši v redu? Ali smo kmetje za to tukaj, da bomo samo volili? Ali nam hočete vsiliti Kresnika? Ne boš, Jaka!

Tepež pri nemški veselici. Mariborski Nemci so priredili minoli teden v petek takozvani „Sedanfeier“, da proslavljajo neko zmago pruske armade nad francosko l. 1870. Naši Nemci popravič nemčurji si prizadevajo vedno bolj in bolj očitno kazati, kako ljubijo prusko cesarstvo. Tudi naši mariborski Nemci so si privoščili tako veselico. Pri takšnih veseliceh pa ne smejo manjkati nemški trgovski pomočniki. To so sinovi tistih mater, ki zunaj na deželi večinoma suh kruh jedo, med tem ko njih sinovi najboljšo vino pijejo. Njih matere ne znajo pet besed nemški, sinovi pa tukaj vpijejo „hajl“ ter sramotijo s tem sami sebe. Pri tej veselici so se pa ti navdušeni slovenski izdajalci tako nasrkali, da so začeli prepir z dvema vojakoma, ki sta tudi bila na veselici, na katero seveda nikakor ne spadata. Vojaka sta bila toliko pametna, da sta odšla. Toda ti vročekrvni nemški (?) hajlovci so jo vdrli za njima. Morala sta se braniti s sablami in hajlovci so streljali z revolverji na nje. Pri tem pa dotični hajlovec ni zadel vojaka, na katerega je streljal, ampak svojega tovariša ter ga lahko ranil. Tako se godi na nemških veseliceh!

Zreče. Dne 8. febr. t. l. izvršene volitve v občinski odbor so v Gradcu razveljavili iz razloga, ker je dotični razglas bil baje predčasno odstavljen s črne table na občinski hiši. Vsled tega so davkoplačevalci bili dne 5. sept. vnovič klicani na volišče. V tretjem in v drugem razredu so izvoljeni po štirje, to je vsi kandidatje kmetske stranke, v prvem razredu pa samo eden, oziroma dva, ker eden bil je skupni kandidat.

Porotno sodišče v Celju. V tretjem porotnem zasedanju, ki se začne dne 11. sept., bodo prišli na vrsto sledeči slučajji: Franc Krumpak, 28 let stari kovaški pomočnik, tožen hudodelstva uboja; Jožef Makovšek zaradi hudodelstva težke telesne poškodbe na svojem bratu in Janez Zorič zaradi hudodelstva ponarejanja kreditnih papirjev.

Na c. kr. samostojnih nemško-slovenskih gimnazijskih razredih v Celju se vpisujejo učenci za prihodnje šolsko leto v I. razred 16. septembra od 8.—11. ure. Sprejemni izpit se začne dne 16. sept. ob 11. uri. Učenci, ki hočejo biti sprejeti v I. razred,

morajo biti spremljani od svojih starišev ali njih namestnikov in s seboj prinesiti krstni list in pa šolsko naznanilo.

Celjske novice. V Celju je umrla obče priljubljena in nadebudna gđ. Ivanka Bovha, hčerka znane narodne obitelji Bovhatove v nežni starosti 17 let. Zaradi njenega lepega vedenja in mirne naravi jo je vse spoštovalo. Pogreb je bil v sredo, dne 6. t. m. popoldne ob 4. uri na okoličansko pokopališče. Naj v miru počiva! — Mlad bik je ubil grajščaka E. Strubeggerja v Majerbergu pri Celju. Razkačeno živinče je napadlo gospodarja v hlevu ter ga toliko časa obdelovalo na tleh z rogovi, da je mož izdihnil.

V Meži ob Dravi se je ustrelil voznik Jos. Erjave, pristoten v Ljubno v Savinjski dolini.

Velika Pirešica. Pri občinskih volitvah je zopet zmagala slovenska stranka. Za župana je izvoljen že tretjokrat Jernej Štefančič. Živel!

Okrajno sodišče v Brežičah ima državnega pravdnštva funkcijonarja, ki ne zna besedice slovenski; zanesla ga je v Brežice zgornjestažerska burja. Pri neki razpravi je prav oblastno izjavil, da ne razume prav nič slovenski; posledica tega je, da pri razpravah samo semtertja modro prikima. Tem kričočim razmeram mora biti konec, gospod višji državni pravdnik!

Sv. Štefan pri Žusmu. Dne 1. sept. je umrl tukajšaji nadučitelj gosp. Ivan Piliš po dolgotrajni mučni bolezni. previden s sv. zakramenti, v 30. letu svoje starosti. Sin spoštovanih kmečkih starišev se je rodil v rajski savinjski dolini v Levcu župnije Sv. Miklavža v Žalcu dne 25. marca 1876. Po dovršenih šolah služboval je kot učitelj pri Sv. Lorenču pod Prožinom, potem v Libojah in slednjič od velike noči l. 1903 kot nadučitelj pri Sv. Štefanu. Bil je vesten učitelj in skrben vzgojitelj šolske mladine. S svojo blago ženo, sedaj prežalostno mlado vdovo, živel je nekoliko čez pet let v najlepši slogi in zakonski ljubezni. Njegova še ne dve leti stara hčerka bila mu je nad vse ljuba. Vojaški službi moral je trikrat v počitnicah zadostovati. Dolgotrajna pljučna bolezen ga je telesno tako oslabela, da je moral nekoliko mesecev pred smrtjo šolski poduk popustiti, dokler ga ni popolnoma potlačila in položila na smrtno posteljo. Pobožno je prejel sv. zakramente za umirajočce, s čudovito potrpežljivostjo je prenašal smrtne bridkosti in je v petek ob 5. uri popoldan mirno zaspal v Gospodu. Njegov pogrebni spreved je bil v nedeljo po poldan zares veličasten. Vodil ga je domači g. župnik v spremstvu treh sosednih duhovnikov, ki so zgolj prijateljske ljubezni mu skazali še zadnjo čast. Navzoči so bili mnogočislani c. kr. okrajni šolski nadzornik, g. Jožef Supanek, trinajst gg. nadučiteljev in učiteljev in dve gđ. učiteljice, mnogo sorodnikov in znancev, ki so darovali več dragocenih nagrobnih vencev, potem vsi tukajšnji šolarji in večina župljanov. Marsikatero oko je bilo rosno, ko je domači dušni pastir pri odprtem grobu spregovoril tolažljive besede navzočim v spodbudo, pokojnemu pa v večni blagor. — Bodi blagi ranjki priporočen pobožni molitvi. Naj počiva v miru!

Splavi so se razbili v petek dne 1. t. m. pri zasilnem mostu čez Savo in Krko. Neki splavar je padel v vodo, pa so ga vseeno z veliko težavo rešili. Tudi v soboto je neki splav zadel v ta most, ki je, kakor se kaže, nevaren za splave.

Kozjanske novice. Vedno in vedno pretijo nevihte, uničiti poljske in vinske pridelke. Tako so zopet razsajale po kozjanskem okraju dne 23. in 26. avgusta vsakokrat ob 8. uri zvečer z gromom in bliskom. Bati se je bilo zopet, da bo tuintam prevrnila nevihta katero gospodarsko poslopje. Pa hvala Bogu, to se ni zgodilo, ampak tuintam se je moralo udati grozni usodi viharjev marsikatero drevo. Slive in hruške je polovično odrlo in otreslo

tako, da je bilo drugi dan vse polno sadja po tleh. Tudi že s klasjem obteženih koruznih stebelc je mnogo polomila in kolje pri ameriških nasadih. Kar enkrat vihar ne uniči, že preti drugič. Slabi, slabi časi se nam približujejo. Bog se nas usmili! — Milo so zapeli kozjanski zvonovi mrtvaško pesem. Na Zdolah pri Kozjem je namreč umrla dne 26. avgusta v najlepšem cvetju mladosti deklica Marija Amom, komaj okrog 22. let stara. Rajna je bila nadarjena in priljubljena deklica. Sveti naj ji večna luč. — Veliko se govori o novi železnici, ki bi vodila ob štajersko-hrvaški meji. Resnično, ako bi se ta nova proga zgradila, ki je že davno namenjena, bi bila velikega pomena za one okraje, ki ležijo ob štajersko-hrvaški meji. Dal Bog, da bi se ta govorica kmalu uresničila. — Več stotin slivarjev je prišlo v naše kraje iz Goriškega slive belit in sušit. Slive se prodajajo po 1 K 8 vinar. do 2 K stari škaf.

Iz laškega okraja. V Laškem, Trbovljah, Hrastniku in Sv. Miklavžu razsaja vročinska bolezen tifus (legar). Pri Sv. Miklavžu pa griža. Sumi se, da sta prinesla bolezen v te kraje dva zakonska, ki sta kmalu po povrnitvi zbolela in sta prišla v bolnišnico. Mož je delal pri zidanju železnice na Koroškem. Več ljudi je že na tej bolezni umrlo. Oblastva so vse ukrenila, da se bolezen ne razširi.

Okrajni šolski svet kozjanski. Pri plenarni seji okrajnega zastopa kozjanskega, dne 2. t. mes. so se izvolili v okrajni šolski svet kozjanski za dobo 6 let sledeči gg.: Jakob B o v h a, veleposest. in župan v Veračah, dr. Fr. J a n k o v i č, zdravnik v Kozjem, Jožef J a z b i n š e k, posestnik in župan v Soči pri Planini, Avguštin P r e s k a r, posestnik in župan v Podsredi, in veleč. g. Marko T o m a ž i č, župnik v Pilšanju. Sami zavedni narodnjaki!

Gornji grad. Šola pri Brglezu — eno uro hoda iz trga Gornji grad — se bode prihodnje leto pričela graditi in bode najbrž že spomladi dogotovljena. Stavba bo lesena. Poučevalo se bode na teden trikrat dopoldne in sicer dvakrat poučeval bode učitelj iz Gornjega grada, enkrat pa g. katehet od istotam. Otrček je okoli 50, ki dosedaj niso nikamor mogli hoditi v šolo radi prevelike oddaljenosti. Veštinoma bi imeli 1 in pol in 2 uri v tržko šolo, v novo šolo pa bodo imeli seveda precej bliže.

Dvakratni uboj v tujini je izvršil 20letni Leopold S o t l a r iz Brežic. V noči od 27. na 28. avgusta je zabodel pri tepežu v neki gostilni v Lžlu na Gornjem Avstrijskem 21letnega dninarja Matijo Stadlerja iz Išla in še nekega drugega fanta. Oba sta bila takoj mrtva. Orožniki so storilca prijeli še isto noč.

Kolera. „Neue Westpr. Mitt.“ poročajo, da so v Kulmu na Nemškem zopet na novo obolele na koleri štiri osebe, tudi v Makolu in Mušu, kakor tudi v Fordonu so oboleli ljudje za kolero. „Wiener Abendpost“ poroča, da je naše ministrstvo za notranje stvari takoj naročilo upravnim oblastim, naj store vse potrebno, da se prepreči prestop čez avstrijsko mejo. O varnostnih odredbah vlade proti kolери je izjavil načelnik najvišjega zdravstvenega sveta ministerialni svetnik dr. Jožef Daimer, da ni nikake nevarnosti, da bi se razširila kolera, ker je odredila vlada vse varnostne odredbe. O razvoju bolezni ne name-rava zdravstvena oblast ničesar zakrivati.

Leto 1906. Na vprašanje, kako bo prihodnje leto, nam odgovarjajo zvezdoslovci in koledarji že sedaj: Leto 1906 bo navadno leto in bo imelo 365 dni. Letni vladar je Venus. Prihodnje leto bodo trije solnčni in dva lunina mrka. Od teh se bo pa videl pri nas samo prvi lunin mrk. Solnčni mrki bodo dne 23. febr., 21. julija in 20. avg. Lunina mrka bosta dne 9. febr. in 4. avg. Vreme bo celo leto bolj mokrotno in soparno. Zima bo v začetku bolj suha, postane pa pozneje mokrotna z obilo padavico. Pust traja 7 in pol tedna.

Pepelnična sreda je dne 28. febr. Velikonočni prazniki bodo 15. in 16. aprila, binkoštni pa 3. in 4. junija. Novo leto se začne s ponedeljkom.

Razglednice z bankovci, ki so se zadnji čas razširjevale po Spod. Štajerskem, so prepovedane.

Cerkvene stvari.

Izpremembe v frančiškanski provinci. Ljubljana: P. Sigm. Žega, kurat v kaznilnici; P. Regalat Čebulj, katehet na Vrtači; P. Oto Kocjan, katehet na Vrtači in Viču. — Sveta Gora: P. Salvator Zobec, gvardijan; P. Alfons Furian. — Kamnik: P. Evgen Stanet, vodja III. reda. — Pazin: P. Emilijan Dovgan, gvardijan; P. Adalbert Flere, vikarij; P. Franc Ambrož. — Nazaret: P. Viktor Jerančič, gvardijan in župnik; P. Robert Dolinar, vikarij. — Brežice: P. Odorik Kreiner, gvardijan; P. Avguštin Čampa, vikar in magister novicev. — Gorica: P. Bazilij Dolinar, gvardijan; P. Bernardin Mlakar, vikarij. — Maribor: P. Klar Rottmann, vikarij in kaplan. — Brezje: P. Avrelj Knafelj, superijor svetišča. Na vseučilišče odideta: P. Guido Rant in P. Vincencij Kunstelj; na akademijo P. Ferdo Zaje in P. Blaž Farčnik.

Dobova pri Brežicah. Redka in ganljiva slavnost se je obhajala dne 30. avgusta v Dobovi. Vlč. g. dekan so blagoslovili faranom poslednjo počivališče — novo pokopališče, ki je sredi polja, na suhem kraju, ne daleč od župne cerkve in meri 4015 m². Ograjeno je z žicami in smrečicami, ki bodo sčasoma lepa živa meja. Sprodaj pri vходу je napravljen trajen betoniran zid in lepa železna vrata. Na mirodvoru je posavljen veliki križ z milo podobo Odrašenika, napravljeno od L. Perkota, podobarja pri Sv. Trojici v Slov. gor. Pokopališče je last župne cerkve. Po svoji legi in napravi je res — mirodvor. Po opravljeni sv. maši je bila veličastna procesija na pokopališče. Obred blagoslovljenja je okoli križa zbrane šolarje in zbrane farane globoko prešinil, kakor tudi pridiga blagoslovitelja o svetosti pokopališča, o pripravi na srečno smrt in o častljivem vstajenju. Hvalo izrekamo preč. dekanu za trud, oč. patrom in sosednim duhovnikom za blago navzočnost in soprošč. — V četrtek, dne 31. avgusta pa je bila v sosedni šupnji Kapele inštalacija novega župnika g. Karola Presker, katerega so farani z velikim veseljem sprejeli, pazno poslušali pridigo o dolžnostih pastirja in ovčie in bili z vzgledno pobožnostjo pri sv. daritvi.

Društvena poročila.

Iz ormoškega okraja. Že dolgo pričakujemo večjo narodno veselico v našem Ormožu, kakor so bile v prejšnjih časih običajne. Bila je pred meseci napovedana, a naši ljubi nasprotniki so nam jo zavlekli na pozni čas, v skrbi za nas, da bi našim ljubim sokolom in nam ne bilo prevroče. To kar je njim prepuščeno, mora biti tudi nam, samo da si moremo to skoraj vselej z rekurzi priboriti, kar nam gre po božji in človeški postavi. Nasprotniki obhajajo svoje slavnosti za nas, ki smo v veliki večini in gospodarji zemljo, večkrat v žaljivih nastopih, kakor zadnjič ljutomerski nemčurji na Stomcu pri Stamparju v razžaljivih nastopih — a mi jih pustimo v miru, ker si mislimo, prišlo bode počasi boljše za nas, kakor nam oni želijo. Kar se njim zdi dobro in potrebno, mora biti za nas dolžnost. Zbirajmo se radi v lepi slogi večkrat pri veselicah in se ne ozirajmo na napade in lažnjiva obrekovanja naših nasprotnikov. Sokolova veselica je tedaj v Ormožu nastavljena na nedeljo 10. septembra t. l. v dr. Gršakovem vrtu, kjer je pred večimi leti obhajala Čitalnica lepo cesarsko veselico, katere se je vdeležil med drugimi tudi sam c. kr. glavar iz Ljutomer kot gost. Veselica je dolgo dobrohotno vplivala, daj Bog, da bi

tudi sedanja. Priprave se delajo velikanske, pridite tedaj od vseh strani, da pokažemo nasprotnikom, da se jih ne bojimo, kakor bi oni radi, in da se znamo spodobno veseliti in za naš narod navduševati. Skrbimo vsak za se in za vse za najlepši red, da se ne bodo veselili nasprotniki kakšni nepriliki. Ne zmanjsejte se za njih izzivanja ali podstavljanja. Hvaležni naj bodo, da se promet v drugače zaspanem mestu nekoliko oživi. Lahko pridejo na našo veselico vsi pošteni Nemci in videli bodo, da jih mirne spoštujemo, le širokoustni „Štajerc“ s svojimi sinovi naj v začetki ostane.

Pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju je prav zanimivo predaval na angelsko nedeljo pred precejšjim številom čebelarjev g. pot. učitelj Ivan Jurančič o čebelarstvu, zlasti o jesenskih opravkih pri ulnjaku. Na prijazen poziv k pristopu v slovensko čebelarstvo se je takoj oglasilo 15 čebelarjev, ki so ustanovili novo podružnico tega društva za Sv. Lovrenc in okolico. V odbor so bili izvoljeni gg.: Jož. Ozmeč za predsednika, M. Trtnik za namestnika, A. Kupčič za blagajničarja in tajnika, I. Marinič in J. Strmšek za odbornika. Vsa čast in hvala gospodu Jurančiču in mnogo uspeha novi podružnici!

XX. redna velika skupščina družbe sv. Cirila in Metoda se vrši letos v Št. Juriju ob južni železnici v četrtek, dne 14. septembra. Vzpored: I. Sv. maša v župni cerkvi ob 10. uri. II. Zborovanje ob 11. uri dopoldne. 1. Prvomestnikov nagovor. 2. Tajnikovo poročilo. 3. Blagajnikovo poročilo. 4. Nadzorništva poročilo. 5. Volitev jedne tretjine družbinega vodstva za funkcijsko dobo 3 let. a) Volitev prvomestnika. b) Volitev 3 udov družbinega vodstva. Po pravilih izstopijo letos naslednji udje družbinega vodstva: 1. Ivan Hribar, 2. Luka Svetec, 3. Ivan Šubic, 4. Tomo Zupan, 6. Volitev dveh udov družbinega vodstva za funkcijsko dobo 2 let mesto odstopivših gg. dr. Frana Štora in dr. Frana Tomišeka. 7. Volitev nadzorništva (5 članov). 8. Volitev razsodništva (5 članov).

Iz Konjic. Že v zadnji številki ste bili opozorjeni, dragi bralci, na veliko narodno slavnost, dne 8. septembra popoldne ob 3. uri v Narodnem domu v Konjicah. Pri koncertu bode svirala Celjska narodna godba popolnoma nove skladbe in je na nas vseh ležeče, da ji skazemo hvalo z mnogobrojnimi obiskom. Ker je pa ta slavnost eminentno narodnega pomena, vabljeni ste vsi okoličani Dravinjske doline k mnogobrojnim vdeležbi. Z ozirom na to je tudi vstopnina na 40 h znižana. Dne 8. septembra torej vsi v Konjice! — Odbor.

V Št. Ilju pri Velenju otvorilo se je dne 3. avg. novo „Bralno društvo“. Že dolgo je bilo živahno gibanje za društvo. Posebno mladeniči so se zavzeli z vsem ognjem za misel, da se otvori v Št. Ilju „Bralno društvo“. K otvoritvi se je zbralo mnogo občinstva od blizu in daleč. Najštevilnejše so bili zastopani Dobrnčani, ki so prišli s svojo zastavo. Godba jih je sprejela pri cerkvi in med splošnim navdušenjem spremljala na zborovališče. Pozdravil je shod g. župan iz Velenja in beloblečene deklice. Na to je govoril g. Schreiner o namenu, ki ga imajo bralna in izobrazovalna društva. Povdarjal je posebno združenje, izobrazbo, vzbujanje narodne zavesti in krščansko-nravno življenje. Gosp. Ježovnik iz Velenja in domači mladeniči so navduševali za novo društvo. Prosta zabava je bila zelo živahna. Šoštanjska narodna godba je svirala v splošno zadovoljnost. Za predsednika je bil izvoljen g. Ivan Kranjc. Novemu društvu želimo mnogo uspeha na polju narodne izobrazbe. Pogumno naprej!

Iz breške okolice. Svoje dni najbolj zaspana breška okolica se je vendar jela probujati v narodnem oziru. Tudi naše Pišcece ki so jih včasih naši okoličani šaljevo „zaplan-kane“ imenovali, nočejo nikakor zaostati. V nedeljo, dne 27. avgusta je priredilo tukajšno „Bralno društvo“ dramatično igro „Deseti brat“. Žalibog je nam popoldanska ploha za-

držala mnogo gostov, a vkljub temu je bil moralni uspeh igre dober. Pred igro so se podelile novoimenovalim častnim občanom g. A. K o k o t u, nadučitelju v p., in g. F. G e r e c u, tukajšnjemu narodnemu trgovcu, častni diplom. V kratkem govoru je pozdravil župan g. M. V o l a v š e k občinstvo ter na to povedal v kratkih potezah zasluge obeh slavljencev. Z burnim živio je pozdravilo občinstvo oba preimenovala gospoda. Domači tamburaši so zasvirali „Lepa naša domovina“ in na bližnjem griču so zagrmeli topiči. Takoj potem se je začela predstava. Vsi igralci so bili ne samo kos svojim ulogam, ampak so jih tudi izvrstno izvedli. Posebno glavne vloge so bile tako izvrstno posedene, da so izvabile deloma občudovanje, deloma mnogo nedolžnega smeha. Omeniti moramo še posebno Krjaveljna, „Desetega brata“, Kriveca in Dolefa. Tudi kmetska dekleta, ki so igrala izključno vse ženske vloge, so pokazala, da so zmožne nastopati tudi v tako težkih vlogah, kakor je uloga Manice v „Desetem bratu“. Le tako vrlo naprej! Na splošno zahtevanje se igra ponovi dne 8. t. m. Pridite vsi okoličani v petek, dne 8. t. m. pogledat naših prijaznih Pišce in našega „Desetega brata“. Na veselo svidenje!

Društvena naznanila.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za gornje-radgonski okraj ima v nedeljo, dne 10. sept. ob 6. uri popol. občini zbor, kateri se vrši pri Kapeli v prostorih pri „Zidu“. K obilni udeležbi vabi odbor.

Bralno društvo „Mir“ pri Vel. Nedelji priredi dne 8. sept. po večernicah na vrtu oziroma pri slabem vremenu v sobah g. Alta veselico. Vzpored: 1. „Naša pesem“, vglasbil dr. G. Ipavic. 2. Pozdrav gostov. 3. „Lipa“, poje mešan zbor. 4. Slavnostni govor, govori veleč. g. dr. A. Korošec iz Maribora. 5. „Slovenec i Hrvat“, poje mešan zbor. 6. Velika tombola v prid bralnega društva. 7. „Samo eno tiho rožo...“ poje mešan zbor. Poleg domačih pevcev še slavni pevski kvartet od Sv. Andražu v Slov. gor. s posebnim vzpredom. Igra domača godba. Vstopnina prostovoljna.

Na Kobilju v konjiškem okraju bo gospod Franc Goričan, potov. učitelj, dne 17. sept. v šoli govoril o umnem gospodarstvu. Kmetje, udeležite se v obilnem številu tega predavanja.

Katol. del. društvo za Prevalje in okolico priredi dne 8. t. m., t. j. v petek na Malo Gospojnico v prostorih gostilne p. d. pri Reismüllerju svoje mesečno zborovanje popol. ob 4. uri. Na vzporedu je igra „Pravica se je skazala“. Igrali bodo prevaljski dilentanti, ki so že dvakrat pri zborovanjih nastopili s predstavami, ki niso bile slabo udeležene. Upamo torej, da se tudi sedaj vsi delavci kakor kmetje v prav v obilnem številu udeležite tega zborovanja. Ne bo vam žal. K obilni udeležbi vabi vse odbor.

Shod mladeniške zveze v Št. Ilju v Sl. gor. se vrši dne 10. sept. po večernicah v bralni sobi.

Bralno društvo pri Kapeli pri Radgoni priredi v nedeljo, dne 10. sept. ob 8. uri pop. pri „Zidu“ veselico s sledečim vzpredom: 1. Slavnostni govor (g. Gomilšek). 2. Moj dom, poje mešan zbor. 3. Igra „Odpadnikova sestrica“. 4. Planina, mešan zbor. 5. Igra „Zamujeni vlak“. 6. Ustaj! mešan zbor. 7. „Blagovestnikoma“, deklamacija. Vstopnina 20 v. Prosta zabava, za katero je vsestranski preskrbljeno, se vrši v gostilni g. R. Horvata. K prav obilni udeležbi vabi odbor.

Kmetijsko bralno društvo v Gor. Radgoni priredi v nedeljo, dne 17. sept. po večernicah v prostorih g. Škrleca veselico, pri kateri se bo vprisozila velezanimiva igra „Na Marijinem Srcu“. Tamburanje in petje je tudi na vzporedu. Vstopnina znaša za osebo 20 kr., za obitelj 3 ali več oseb 50 kr. Obilne udeležbe pričakuje odbor.

Podporno društvo ljudske šole pri Sv. Barbari v Halozah priredi v nedeljo, dne 17. t. m., popoldne ob 3. uri na šol. dvorišču veselico v prid šol. kuhinje v zimskem tečaju in sicer s sledečim vzpredom. 1. Petje učencev. 2. Srečolov. 3. Prosta zabava z godbo in petjem. Prostovoljna darila v denarju in dobrih hvaležnih sprejema šolsko vodstvo.

V Libiji pri Mozirju priredi „Savinski Sokol“ dne 10. sept. Prešernovo slavnost pod imenom „Planinski raj“. Začetek ob 4. uri pop. Vstopnina 25 kr. Veselica se vrši ob vsakem vremenu.

Listnica uredništva. G. Miho Zidanšek v Gelsenkirchen: Dajte to urediti z g. župnikom v Vaši rojstni fari ali pa s kakim dobrim in vestnim prijateljem. Na ta način boste prej srečno zadeli, kakor po časnikih, kjer bi se vam nazadnje ponujalo, ne da bi vedeli kdo je. — Koprivnica: Smo okrajšali! Pozdrave! — Sv. Martin pri Vurbergu: Saj vsi vemo, da je pri takih priložnostih krasno in veselo, zato pa sploh ne sprejemamo takih dopisov. Pozdravljeni. — Dobrna. Ob priliki. Zdravi! — Pevsko društvo Ilirija, Berge-Borbeck, Rheinland: Lepa razglednica nas je elo razveselila. Živeli veri in narodu zvesti Slovenci!

Cerkev Matere Milosti v Mariboru.

Nаша dolžnost nas veže, da spet nekaj omenimo o naši Marijini cerkvi v Mariboru. Kar smo zaupali, smo dosegli: Že imamo v cerkvi nov altar in presol za čudodelno podobo Matere Milosti, ki se nam zelo dopada. Ker je vsa stavba bila že v začetku sv. Antonu Padovanskemu in sv. Filomeni v posebno varstvo izročena, sta oba čudodelna svetnika dobila v novi cerkvi vsak svoj altar — vendar še tema manjka lepih nastavkov. Te nastavke hočemo kakor hitro mogoče poskrbeti. Enako mislimo na nov sv. križev pot, če nas naši družniki s svojimi prispevki ne zapustijo. Ker naša družba šteje blizu 66.000 udov, bilo bi nam veliko pomagano, če bi družniki vsaj še enkrat v življenju svojo dolžnost storili. Čim zvesteji so v svojih milodarib, tem hitreje bomo napredovali v kinčanju cerkve Matere Milosti. Nove družnike še vedno radi sprejemamo.

Franciški samostan v Mariboru, dne 21. avg. 1902.

605 3-1 P. Kalist Heric, gvardijan in župni upravitelj.

Loterijske številke.

Linc 2. septem: 49, 78, 65, 27, 76.
Trst 2. septem: 82, 89, 84, 62, 85.

Tržne cene v Mariboru od 27. avg. do 2. sept. 1905.

Živila	100 kg	od		do	
		K	h	K	h
Pšenica		16	60	17	40
rž		14	10	14	90
ječmen		14	10	14	90
oves		14	60	15	40
koruza		17	60	18	40
proso		21	40	22	40
ajda		18	—	18	80
seno		3	50	4	20
slama		3	50	4	—
	1 kg				
fižola		—	22	—	28
grah		—	40	—	48
leča		—	36	—	64
krompir		—	7	—	8
sir		—	34	—	36
surovo maslo		1	58	1	60
maslo		2	20	2	40
špeh		1	56	1	60
zelje, kisló		—	—	—	—
repa, kislá		—	—	—	—
	1 lit.				
mleko		—	20	—	22
smetana, sladka		—	40	—	56
" kislá		—	60	—	68
	100 glav				
zelie		—	—	—	—
	1 kom.				
jajce		—	—	—	7

Ponos vsake gospodinjice je dobra kava.

Kathreinjeva Kneippova sladna kava

se ne bi smela pogrežati več v nebenom gospodinjstvu, kadar se pravi kavana pijača.

Zahtevajte le izvirno ime s imenom »KATHREIN«.

MALA OZGANILA

Vsaka beseda stane 2 vin. Najmanja objava 45 vin. Vsaka beseda stane 2 vin. Večkratna objava po dogovoru.

Ti inserati se sprejemajo protisamo predplačilu. Pri vprašanjih na upravninstvo se mora pridedati znanjka za odgovor.

Prodaja se.

Gostilna edina v občini, z lepo hišo, za letni izlet, prodaja tabaka, branjarja in popolna koncesija, dober sadonosnik in vrt, blizu mesta in kolodvoru, se ceno proda. Sodi tudi za penzionista ali za kakšnega rokodelca. Naslov pove uprav. 505 5-2

Naravni slivovec I. vrste 50% močni, 1 liter 1.50 K, II. vrste 40% liter 1 K, razpošilja čez 10 litrov postavljen franko na postajo Domžale Franc Pustotnik iz Blagovice, p. Lukovica, Kranjsko. Vzorci se pošiljajo franko. 516 6-3

Nova hiša v švicarskem slogu zidana se prodaja v Studencih pri Mariboru; obstoji iz dveh sob, ene kuhinje, vrta, svinjskih hlevov in studenca. Več pove Franc Čerič, posestnik v Studencih. 550 5-4

Kovaško orodje, nakovalo (ambos), meh in druge malenkosti se dobe pri F. Primcu v Hotinjivasi, pošta Hoče. 577 3-3

Nova hiša, v švicarskem slogu zidana, se takoj prodaja zaradi preselitve v Studencih pri Mariboru, 8 minut od Jožefove cerkve. Velik vrt, studenec, 1 kravji, 2 svinjska hleva, kuhinja za perilo, drvarnice, velika klet in branjarja. Vse v najboljšem stanu in na lepem prostoru. Mesečna najemnina 54 K. Izplačati je 5000 K, drugo ostane. Več pove Franc Čerič, posestnik v Studencih, Lempaška cesta. 578 5-3

Mala hiša, novozidana, v bližini juž. kolodvoru, obstoječa iz 3 sob in 2 kuhinj, čez pol orala zemljišča ter vse, kar h gospodarstvu spada, se prodaja za 3200 glđ. 1200 glđ. ima posojilnica dobiti. Vpraša se naj Wildenrainergasse št. 12.

Posestvo v kraju Poreber, občine Jurkloster pri Celju, obstoječe iz lepih njiv, travnikov, vinogradov in gozdov v obsegu od 42 ha, 79 a ter s prijaznim in močnim hišnim in gospodarskim poslopjem je na prodaj. Na posestvu je kamen, pripraven za cement, zemlja je pripravna za opeko, v zemlji se najde tudi v veliki množini premog. Posestvo je blizu vozne ceste, blizu kolodora Rimske toplice torej na vsak način za promet jako ugodno. Cena je 12.000 K, pod ugodnimi ponujajočimi pogoji, mogoče tudi nekaj nižje. Več se poižve pri lastniku Jožefu Vrecko, p. Planina na Štajerskem. 562 2-2

Dobrodoča pekarija z vsem k pekariji spadajočim orodjem se zaradi družinskih razmer proda. Več pove Janez Šveder, gostilničar, Tezno št. 99, Maribor. 567 3-3

Lepo posestvo z gospodarskim poslopjem in prešo v občini Rošpah nad Mariborom št. 32, skupno 12 in pol oralov, obstoječe iz 2 in pol oralu dobrih vinogradov, 3 in pol oralu na novo nasajenega sadonosnika in 3 orale debelega gozda in nekoliko njiv in travnika, se prodaja. Več se izve pri hišni upraviteljici, Viktringhofgasse št. 20, Maribor. 606 2-1

Novozidana hiša še 10 let davka prosta, 20 minut od glavnega trga, s 3 hišami in 3 kuhinjami, velika klet, pralna kuhinja, 3 svinjski hlevi, dva lepa vrta, vse v najboljšem stanju, se z voljo smrti moža prav po ceni prodaja. Pojasnila daje M. Munda v Poberšu št. 241, p. Maribor. 603 1-1

Malo posestvo, hiša, gozd, njiva in sadonosnik, skupaj 5 oralov se po ceni prodaja. Vpraša se pri g. Leopoldu, Št. 11 v Slov. gor. št. 1. 598 2-1

Mlinska oprava, obstoječa iz ulinskih kamnov, trijerja, cilindra za moko, transmisijona, elevatorja, škafov in drugih strojev, se prav po ceni prodaja. Ogleda se lahko iz prijaznosti pri gospej Parnat pri Sv. Lovrencu nad Mariborom. 611 3-1

Hiša, enonadstropna, dobro zidana, najemninska, dve kleti in trgovino v hišo, blizu koroškega kolodvoru, se po ceni prodaja. Vpraša se Bankalarigasse št. 4, Maribor. 609 10-1

Malo posestvo, eno uro od mesta Maribora se pod ugodnimi pogoji proda, posestvo obstoji iz hiše in gospodarskega poslopja, zidano in z zpeko krito, v dobrem stanu, 3 orale in njiv in travnika, studenec pri hiši in sadonosnik, več pove glavni zastopnik „Slavije“ Ivan Veras v Mariboru. 607 2-1

Odda se.

Trgovina špecijske ali mešane stroke se želi takoj vzeti v najem. Naslov pri upravninstvu. 544 6-5

Gostilna v Narodnem domu (Hotel Klembas) v Brežicah se odda takoj na račun. Natančne pogoje pove oskrbnik Narodnega doma v Brežicah. 575 3-3

Urarska obrt, dobro idoča, brez konkurence se radi bolezi odda. Ponudbe na upravninstvo pod: 581 2-2

Proste službe.

Dva sodarska učenca se sprejmeta v Mariboru Schillerjeva cesta 17, Tam se tudi prodajo cevi za studenec. 584 3-2

Pekarskega učenca sprejme Bernerjeva pekarija v Mariboru, Koroška cesta. 564 4-3

Učenec se sprejme pri Matjažu Hočvar, ključavnicharskemu mojstru v Novi vasi, Kaniža predmestje, Ptuj. 592 3-2

Služba cerkovnika in organista se odda do 15. vinotoka 1905 v Žibopoljah (Maria Rain) na Koroškem. Rokodelci imajo prednost. Več pove župnijski urad. 589 3-2

Organist, cecilijanec, išče službe na kakvi večji fpi, bodisi v mestu ali v trgu, zmožen je poučevati večje pevske zore, kakor tudi prevzeti službo občinskega tajnika ali delovati pri Posojilnici. Ime se poižve pri upravninstvu. 583 3-2

Razno.

Prva narodna godba v Hočah, polnoštevila, s slovenskimi komadi, se priporoča slovenskim društvom v mnogobrojno vporabo. Naj bi nas blagovolila slovenska društva podpirati. Svoji k svojim! — Odbor godbe. 580 2-2

20 K nagrade taistemu, ki naznani tak prostor za malo trgovino, na katerem bi bilo mogoče na pošten način shajati in ga v najem ali v kup pod lahkiimi plačilnimi pogoji dobiti. Ponudbe se naj blagovolijo na upravninstvo lista pošiljati. 585 2-2

Dijak išče stanovanja s hrano. Naslov v upravninstvu. 590 3-2

Dijake na celo hrano sprejme pošena, krščanska rodbina, ki stanuje v bližini vseh srednjih šol v Mariboru. Hrana je dobra, lepa, zračna in svetla posebna soba in so dijaki pod ostrim nadzorstvom. Naslov pri upravninstvu. 591 3-2

Dijake sprejme na celo hrano Fr. Wagner, Burggasse 12. 595 2-2

Dva ali tri dijake sprejme v popolno oskrbovanje gospa Zefa Podplatnik, Celje Gakberje št. 104. 594 2-2

1 ali 2 dijake se sprejmeta na stanovanje z dobro hrano pri nadučitelju I. Weigl-u, Maribor, Zofijini trg 3. 596 3-2

Mladenič, prav pošten, lepega obnašanja, prosi za cerkovniško službo do 1. okt. pri kakem župnišču. Naslov pri upravninstvu. 601 1-1

Dijaki se sprejmejo na hrano in stanovanje. Lepa, separata, svetla soba in dobro nadzorstvo. Naslov pri upravninstvu. 600 2-1

Dijaki se sprejmejo na lepo stanovanje s hrano ali brez hrane v Mariboru, Bürgerstrasse 7. 602 1-1

Ceno stanovanje za eno deklico ali fanta. Naslov pri upravninstvu. 604 1-1

Dve sobi, meblovani, ss takoj oddata. Grajska ulica št. 12, I. nadstr. Maribor. 597 1-2

Dijaki se sprejmejo na hrano in stanovanje v Gradu, I. nadstr., vrata št. 33. 613 2-1

Dijak se sprejme na stanovanje in hrano pri gospej Antoniji Divjak, Pfarrhofgasse 7, Maribor. 610 2-1

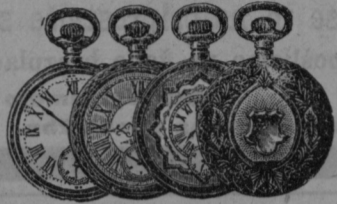
Kuverte vsakojake vrste priporoča tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Ferdo Motnikar

urar v Dolu pri Hrastniku
(v občinski hiši) 593 1

priporoča svojo trgovivo z urami, zlatino, srebrnino itd. — Vsaka nova srebrnina in zlatina je od c. kr. punčnega urada puncirana. — Vse zelo po ceni! — Popravila se izvršujejo najceneje! Jamstvo! Svoji k svojim!

Jamči se več let,
sicer se vrne denar!

Jamči se več let,
sicer se vrne denar!

Srebrna remonter-ura od 3 gld. naprej
Nikelnasta Rosskopf od 1.80 „ „
Zlate ure 484 10-4 od 10 „ „

Anton Kiffmann, Maribor

Gospoke ulice — Tegetthoffova cesta.

Franc Korošec

trgovec z železom in mešanim blagom
Gornji Radgoni 587 6-1

priporoča svojo bogato zalogo železa, nagrobnih križev, kotlov, štedilnikov, železnih pečij in posode po najnižjih cenah in solidni posrežbi.

Advokat

dr. Franc Ksav. Poček

naznanja uljudno, da je otvoril svojo

pisarno

v Ljubljani, na Starem trgu št. 30, II. nadstr.
(v hiši gospe Marije pl. Plautz tik postajališča električne cestne železnice na Sv. Jakoba trgu).

608 1-1

B. Talento,

prodajalna drv in premoga
Maribor, Mellingerstrasse 12

se priporoča. Naročila se tudi sprejemajo v trgovinah J. Janšek, F. Hartinger, C. Weingerl v Tegetthoffovi ulici, M. Berdajs' Sofijni trg, Filiala Weigert Bismarkova ulica in v hočki mlekarni Sammerlingova ulica. 62 26-18

iz starega, domačega vina, prodaja franko 4 steklenice 12 K, 2 l. 16 K, novo naravno Franc žganje 2 l K 9.60, žganje iz drožja, tropin in vinskih ostankov 2 l K 5.60. 85 48-26

BENEDIKT HERTL,

posest. graščine Golič pri Konjicah. Štarsko. — Zaloga pri Alojzu Quandestu v Mariboru, Gosposka ulica.

Dijaki

iz boljše hiše se sprejmejo na celo hrano in stanovanje. Nadzorstvo strogo. Soba lična. Naznanila se blagovolijo poslati na upravnništvo pod št. 612. 2-1

Izpit za učiteljice

ženskih ročnih del.

Gospodične, ki se v prihodnjem šolskem letu želijo na tak izpit pripraviti, dobe v tej stroki pouk. Kje, pove upravnništvo lista.

Vizitnice

priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Zahvala.

Dne 5. julija t. l. mi je požar uničil popolnoma gospodarsko poslopje in deloma tudi hišo. Bil sem zavarovan pri „Vzajemni zavarovalnici“ v Ljubljani, ki je jedina domača slovenska zavarovalnica proti požaru. Akoravno še nisem za ta čas bil letne zavarovalnine poravnal, in po pravilih ni bila zavarovalnica dolžna, mi kake odškodnine izplačati, mi je ista popolnoma v mojo zadovoljnost vse poplačala, za kar se ji najtopleje zahvaljujem.

Ob enem priporočam omenjeno zavarovalnico vsakemu, ki želi biti zavarovan pri edino domačem slovenskem zavodu, in ki je radi nizkega letnega plačila vsega priporočila vredna.

Psarje pri Laškem, dne 3. kimovca 1905. 599 1-1

Fer. Rozman.

Pozor! Citaj!
Bolnemu zdravje!

440 52-9

Pozor! Citaj!
Slabemu moč!

Pakraške kapljice in slavonska zel, to sta danes dve najprijubljenejši ljudski zdravili med narodom, ker ta dva leka delujeta gotovo in z najboljšim uspehom ter sta si odprla pot na vse strani sveta.

Pakraške kapljice: Delujejo izvrstno pri vseh žledčnih in črevesnih boleznih ter odstranjuje krče, boleti iz želodca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo zganjajo male in velike gliste, odstranjajo mrzlico in vse druge bolezni, ki vsled mrzlice nastajajo. Zdravijo vse boleti na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo proti boleti maternice in

madron; zato ne smejo manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. — Naj vsakdo naroči in naslovi: Peter Jurišić, lekarnar v Pakracu št. 100, Slavonija. — Denar se pošilja naprej ali s poštanim povzjetjem.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 12 stekleničic (1 ducat) 5 K, 24 stekleničic (2 ducata) 8 K 60 v, 36 stekleničic (3 ducati) 12 K 40 v, 48 stekleničic (4 ducati) 16 K, 60 stekleničic (5 ducatov) 18 K. Manj od 12 stekleničic se ne razpošilja.

Slavonska zel: Se rabi z vprav sijajnim in najboljšim uspehom proti zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bodanju, kataru in odstanjuje goste slinje ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsnih in pljučnih bolečinah.

Cena je sledeča, (franko na vsako pošto): 2 originalni steklenici 3 K 40 v; 4 originalne steklenice 5 K 80 v; 6 originalnih steklenic 8 K 20 v.

Manj od dveh steklenic se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom:

P. Jurišić, lekarnar v Pakracu 100, Slavonija.

ZAHVALA.

Ob smrti našega ljubega, nepozabnega nam brata

Ernesta Tribnik

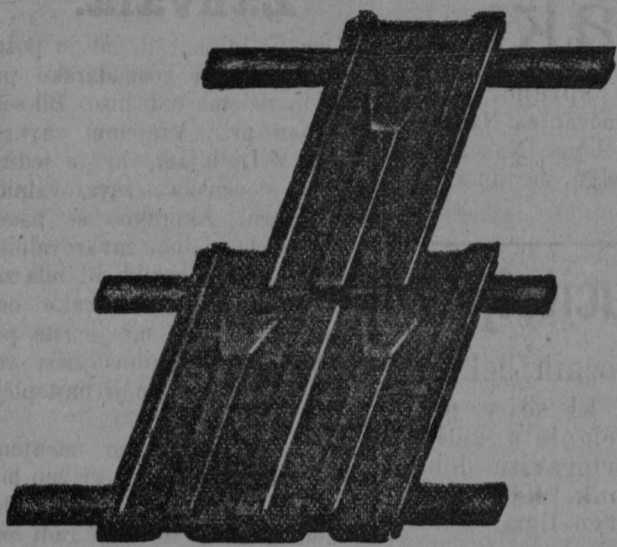
nadučitelja v Spodnji Polskavi,

se nam je izreklo od toliko strani sožalje, da se čutimo dolžne tem potom se zahvaliti vsem znancem in prijateljem rajnega za vse izraze sožalja.

Posebno se zahvaljujemo prečast. gosp. kanoniku in dekanu slovenjebistriškemu Antonu Hajšek, veleč. gosp. Franc Heber, domačemu župniku, ki je pokojnika sprevidel z najsvetej. zakramenti, veleč. gosp. Francu Hirti, duhov. svetovalcu in župniku v Slivnici, veleč. g. Francu Vidmajer, župniku na Gornji Poljskavi, veleč. gosp. Alojziju Sver, dušnemu pastirju v kaznilnici, slav. učiteljstvu, sošolcem, pevcem, požarni brambi iz Spod. Polskave, zastopnikom požarnih bramb iz Kamnice, Hoč, Slov. Bistrice, Pekar, Razvanj, za mnogobrojno udeležbo, in vsem darovalcem krasnih vencev ter vsem mnogoštevilnim prijateljem in znancem, ki so spremili dragega pokojnika k zadnjemu počitku. Posebno se še zahvaljujemo za gniljive besede, katere sta govorila ob grobu pokojnika preč. gosp. Anton Hajšek in blagorod. gosp. Gregor Polanec, nadučit. iz Črešnjevca.

Žalujoči:

Karol, Ludovik, Henrik, Marija Tribnik.

F. P. Vidic & Komp. Ljubljana,

opekarna in tovarna peči, ponudijo vsako poljudno množino
zarezane strešne opeke, „Koroški model“
(Strangfalzziegel).

Barve: a) rdeči naravno žgani, b) črno impregnirani.

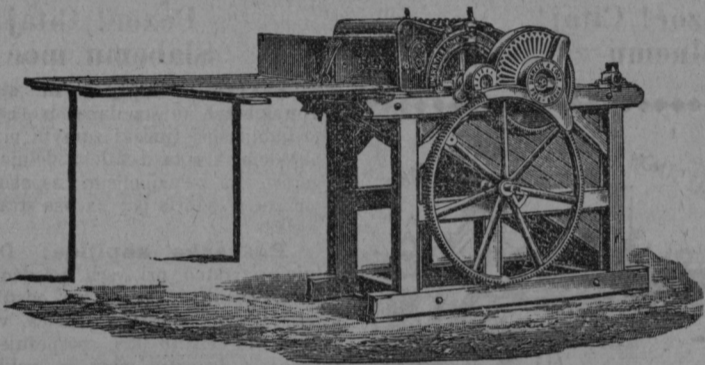
Te vrste strešniki so patentovani v vseh kulturnih državah. Lastniki patentov: F. P. Vidic & Komp. in Josip Marzola.

Najličnejše, najcenejše in najpriprostejše strešno kritje. Vzorce in prospekte pošljemo na željo brezplačno.

Sprejmejo se zastopniki. Sprejmejo se zastopniki.
386 20—20 Takojšnja in najzaneslivejša postrežba.

Posebni ceniki strojev zastonj!

Vsakovrstne najboljše poljedelske stroje posebno pa 473 8

mlatilnice

za ročno rabo in na vitelj (gepelj) ter čistilnice priporoča

trgovina z železnino **MERKUR**
P. Majdič, Celje.

♦♦♦ Z a l o g a ♦♦♦

omar za led, strojev za izdelovanje sladoleda, surovega masla in prešic za pripravljanje malinovega soka.

Vrtni stoli in železno pohištvo.

Traverze in cement!

Karol Kociančič

kamnoseški mojster v Mariboru
samo Schillerjeva cesta števil. 25.

izdeluje altarje, prižnice, podobe itd. kakor tudi vsa druga v to stroko spadajoča stavbinska dela.

Zaloga nagrobnih kamnov.

517 8

Načrti in proračuni.

Vizitnice

priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nenadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni.

Osobito odstranjujejo trganje in otekanje po kosteh v nogi in roki ter ozdravijo vsak glavobol. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri žledodnih boleznih, ublažujejo katar, urejujejo izmeček, odpravijo naduho, bolečine in krče. Pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Preženo velike in male gliste ter vse od glist izhajajoče bolezni. Delujejo izborni proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolečine na jetrih in slezih ter koliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse iz nje izhajajoče bolezni. Te kapljice so najboljše sredstvo proti bolezni na maternici in madronu ter ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. Dobiva se samo: Mestna lekarna, Zagreb, zato se naj naročujejo točno pod naslovom: 483 20—8

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot ena dvanajstotnica se ne pošilja. — Cena je naslednja in sicer franco dostavljena na vsako pošto:

1 ducat (12 steklenic) 4 K.	4 ducate (48 steklenic) 14 60 K.
2 ducata (24 steklenic) 8 K.	5 ducatov (60 steklenic) 17— K.
3 ducate (35 steklenic) 11 K.	

Imam na tisoče priznanih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato navajam samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim vspehom rabili kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili. Ivan Baretinčič, učitelj; Janko Kisur, kr. nadlogar; Stjepan Borčić, župnik; Ilija Mamić, opankar; Zofija Vukelič, čivilja; Josip Seljanič, seljak itd. Ustanovljena 1. 1360.

Mestna lekarna, Zagreb,
Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka.

Zdravje je največje bogastvo!

Vinorejci

kupujte škropilnice za trte Natrium thiosulfat, nadalje reaperspapir Phenolphatelein za spoznavanje pravega časa, kdaj naj se meša apno z modro galico in drugimi kemikalijami, kakor tudi za rast in vzdrževanje zdrave živine redilni prašek za prešiče à 40 h, holandski živinski redilni prašek à 60 h, za rogato živino in konje, če nimajo teka, posebno priporočljiv je za okrepljenje kosti Fluid à 2 K, za okrepljenje po mukah pri otrpljenju, zaviralno olje à 60 h, v obrambo konj in krav proti nadležnemu zaviranju, kakor tudi zelišča in praške, kakor tudi encijan, ajbež, sladke korenice, kolmež itd., kakor tudi 80% jesihov cvet à kg. 1.20 K, za izdelovanje dobrega in okusnega jesiha, pri

Karolu Wolf, drožerija „pri orlu“

441 10—9 odlikovan z mnogimi zlatimi svetinjami

v Mariboru Gosposke ulice 17, nasproti poštnih ulic.

Vizitnice priporoča tiskarna sv. Cirila v Mariboru.